

CARTAS DE LOS LECTORES

Ànims als mestres

Sóc educadora en una granja escola i cada setembre, quan comença el curs, tinc la sensació que comença tot, com si el país sencer romangués mig tancat quan tanca l'escola. Imagino que amb el nou curs també arribaran més notícies negatives que inundaran els diaris i la nostra vida quotidiana. És fàcil que el desànim s'apoderi de nosaltres, però els que som educadors hem d'anar amb cautela.

Quan estic empenyada o tinc por, a mi m'ajuda aquesta dita de Henry Adams: "Un mestre tendeix a l'eternitat; mai no sap on acaba la seva influència". No puc evitar somriure quan la lleigeixo i recordar el més important: la transcendència de la meva feina i del que porto entre mans: educar les criatures. La meva missió, estar compromesa amb els meus nens, és massa important per perdre'm en els detalls (l'IVA, la falta de diners o els conflictes). I m'adono de com sóc d'important, de la meua influència i del meu poder.

Tinc una gran responsabilitat, però em sento segura i tranquil·la quan sé el que he de fer i no permeto que res ni ningú em desviï del meu camí per suposats interessos comuns. Diuen que la gent s'aparta quan veu passar algú que sap a on va. Possiblement, el sector educatiu passarà per un dels anys més difícils, així que feu com jo: quan els ànims estiguin per terra, llegiu la dita i recordeu la vostra missió, perquè el món sencer s'apartarà i us respectarà si sabeu cap a on aneu.

CRISTINA GUTIÉRREZ
Santa Maria de Palautordera

Polítics sense cobrar

Ara, a la presidenta de Castella-La Manxa se li ha ocorregut dir que els polítics ho han de ser per vocació i han de renunciar al sou ("El projecte de Cospedal suscita poc suport i algunes crítiques al PP", 10/IX/2012). Posem que jo, que malvisc amb el meu sou de mestre de secundària, fos parlamentari. Llavors, veuria passar per davant meu propostes de contractacions de béns i serveis, adjudicacions d'obres públiques, requalificacions... Trobaria adequat a la meua responsabilitat aprovar-les sense cobrar? Sembla que, com que la història és tan ràpida, ja s'ha oblidat del munt d'imputats que tenim a Espanya per corrupció política i que estigui dient: perdonem-los i legalitzem el que passa ja que, com que això no té solució, almenys l'Administració s'estalviarà aquests sous.

XAVIER PEIRÓ GRASA
Subscriber
Barcelona

La dació en pagament

D'ençà de l'inici de la crisi econòmica que estem patint en el nostre país, s'han executat més de 300.000 hipoteques que suposen el llançament d'un nombre idèntic d'unitats familiars. Aquesta realitat confronta i desnatura litzza el dret a un habitatge digne que ens reconeix la Constitució. És evident que en un Estat de dret l'imperi de la llei ha de ser garantit; malmetre o dubtar d'aquest principi pot conduir a

LO MÁS VISTO EN LA VANGUARDIA.COM

120.935 visitas

La **Diada de Catalunya 2012**, minuto a minuto. Los actos institucionales y la ofrenda floral ante el monumento de Rafael Casanova por la mañana, y la manifestación independentista por la tarde.

41.802 El presidente extremeño, **José Antonio Monago**, asegura que los 5.023 millones de euros que pide la Generalitat salen del bolsillo de extremeños y españoles.

24.750 La **mujer de Adelson** propuso derribar el estadio del Espanyol y cambiar El Prat de sitio durante las negociaciones para instalar Eurovegas en Barcelona.

22.106 En su tradicional mensaje previo a la Diada del Onze de Setembre, **Artur Mas** visualiza una Catalunya que cada vez está más cerca de su "plenitud nacional".

EL CONTADOR

¿Aprueba poder llamar a parados para limpiar bosques quemados?

LA PREGUNTA DE MAÑANA

En un eventual referéndum, ¿votaría por una Catalunya independiente?

Vote en www.lavanguardia.com/participacion/encuestas o enviando un mensaje al 27722 con la palabra VOTAR espacio 1, 2 o 3, según sea la opción elegida Sí, No o Ns. Coste del SMS 1,42 (IVA incluido). Servicio prestado por NVIA. Atención al cliente: 902 354 525. info@nvia.eu

LA FOTO DEL LECTOR

UNA SEÑAL MUY EXPLÍCITA. El lector Marc Miravittles Fernández tomó esta fotografía en un parque de St. Lucia, en Sudáfrica. "Curiosa advertencia de peligro", comenta. Cabe suponer que también habrá advertencias para los visitantes que no van en silla de ruedas.

Los lectores pueden enviar sus fotografías a cartas@lavanguardia.es. Es imprescindible que vayan firmadas con nombre y apellidos y debe constar la dirección, el teléfono y el DNI o el pasaporte. La Vanguardia se reserva el derecho de publicar aquellas que considere oportuno.

¿PARA QUÉ SERVIRÁ LA MANIFESTACIÓN DE LA DIADA? #enuntuit

El motor de la independència avança. Avui a més d'accelerar perdrà la marxa enrere.

@Joan_Barbe
Joan Barbé
Manresa

Avui la mani serà brutal. I després, què? Tot seguirà igual i els polítics tindran més arguments per seguir aprofitant-se del tema.

@jmmb60
Josep M Martínez
Badalona

Sólo puedo confirmar que esta manifestación es la más multitudinaria y reivindicativa desde la de Tarradellas.

@JotaEleEseGe
José Luis Samaniego

Para defender los intereses de millones de personas que no se consideran españoles, y tienen toda la razón del mundo.

@simonjett
Simona Della Valle
Barcelona

Sobre què és la mani? Independència? En contra d'Espanya? Per les retallades?... No hi ha un fi comú clar...

@SilPerAn
Sil

que s'albira. La iniciativa legislativa popular i la proposta de llei emanada del Parlament català són potser la clau de volta per capgirar una situació injusta. Si hi afegim un bon funcionament del banc dolent que s'ha de crear, el dret a un habitatge digne pot trobar una via de solució adient, però a llarg termini.

ROBERT ÀLVAREZ SASTRE
Barcelona

Parques temáticos

Es triste ver la falta de criterio o el cinismo de nuestros políticos cuando apoyan un proyecto tan dudoso como el de Barcelona World. Sorprenden los datos publicados sobre la pretensión de recibir un potencial de diez millones de visitantes al año con una inversión de 4.750 millones de euros cuando Port Aventura recibe 3,5 millones de visitantes con una inversión de 1.000 millones en un periodo de 16 años y se tendrá que repartir el pastel entre los dos. Es importante preguntar si Catalunya tiene que aportar parte de esta inversión. Aunque Disneyland, con el beneficio del respaldo de una imagen mundialmente reconocida, ahora consigue casi once millones visitantes, y sigue en números rojos.

No hay que subestimar el merecido éxito que ha conseguido Port Aventura, pero todos los otros parques temáticos han fracasado. En vez de buscar soluciones que pueden tener la posibilidad de dar empleo de larga duración y construir redes para otros negocios que interactúan, parece que sólo buscan un efecto inmediato.

NANCY ROBBINS
Barcelona

Experiencia laboral

Vivo de cerca la problemática del paro juvenil. No hay trabajo para los jóvenes que acaban sus estudios universitarios. El trabajo de esta juventud es buscar trabajo, pero mayor desilusión en esta infructuosa búsqueda es ver que las empresas que algo ofertan parece que les tomen el pelo. Les piden experiencia, pero díganme, señores empresarios, ¿experiencia de qué si no han tenido tan siquiera su primera oportunidad de trabajo? No existen profesionales jóvenes con experiencia, porque llevan muchos años sin que hayan podido trabajar y, por más másters e idiomas que tengan acumulados, eso no cuenta como experiencia laboral. Es un pez que se muerde la cola. No consiguen trabajo porque no tienen experiencia y no tienen experiencia porque no han podido adquirirla trabajando.

LOURDES CAMPS
Barcelona

Espanya és el que és

Espanya és un país ple de gestos tràgics, és la seva manera de viure i d'amagar els seus problemes. Des de la pèrdua de les colònies fins avui, tots els governants, demòcrates o dictadors, han fet perdre el temps, els diners i, per desgràcia, les vides, representant tragèdies. Sort que a la resta d'Europa, després de la Segona Guerra, han comprès que amb paraules i gestos forassenyats no s'arri-

una regressió històrica que ningú no vol. Tanmateix, quan el dret resulta palesament inadequat, cal canviar-lo de soca-rel. L'imperi de la llei no pot justificar situacions clarament de desavantatge, de regressió històrica i d'abandonament de la ciutadania.

A la constitució d'hipoteques, les parts que intervenen en la relació jurídica no són iguals ni tenen els mateixos mitjans econòmics i jurídics per fer valer els seus drets. És molt rellevant que

el dret, en aquest cas, protegeixi la part més forta i desempari la més dèbil, tant judicialment amb una execució dura que difícilment pot ser enervada, com materialment amb la permissivitat d'incloure clàusules d'interessos moratoris abusives i la possibilitat que el deute vagi més enllà de la taxació que ha generat el crèdit, fins a arribar a la persecució del deutor en tots els seus havers futurs. El summum d'aquesta situació és quan el banc, havent fra-

cassat la subhasta del bé, es queda l'immoble pel 50 per cent del valor de taxació, una taxació feta sota la seva empara i supervisió.

La responsabilitat del que ha passat no és única i exclusiva dels deutors, la laxitud en la concessió d'hipoteques té diversos agents que han actuat de forma simbiòtica ignorant l'elevat risc en la contractació. Però, més enllà de buscar culpables, cal cercar una solució adequada a aquest problema davant del panorama